

Czwartek, 21.02.2013
Przygotowanie: Bractwo św. Zofii

ADORACJA: WIARA CELEBROWANA W LITURGII

5. Eucharystia

Wystawienie Najświętszego Sakramentu. Śpiew: *O mój Jezu w Hostii skryty.*

Modlitwa o duchową odnowę świata przez słowo i sakramenty

P: Prośmy Ducha Świętego, aby odnowił oblicze ziemi, jednocząc nas coraz bardziej z Chrystusem i Jego Kościołem, mocą słowa i łaską sakramentów świętych.

Śpiew po każdym wezwaniu: *Duchu Miłości wylewaj się na nas z przebitego serca Jezusa.*

L1: Duchu Święty, Ty odnawiasz oblicze ziemi, gdy w sakramencie chrztu oczyszczasz człowieka pierwotnego grzechu pierwotnego i czynisz go dzieckiem Ojca Niebieskiego. Spraw, aby wszyscy ochrzczeni zdecydowanie odrzucali grzech i zawsze pełnili wolę swojego Ojca.

L2: Duchu Święty, Ty odnawiasz oblicze ziemi, gdy w sakramencie bierzmowania napełniasz człowieka swoją boską mocą i posyłasz go, aby niósł innym ludziom dobrą nowinę o Bogu, który nas miłuje. Spraw, aby wszyscy bierzmowani byli odważnymi świadkami Chrystusa.

L3: Duchu Święty, Ty odnawiasz oblicze ziemi, gdy przekonujesz świat o grzechu i prowadzisz człowieka do źródeł miłosierdzia. Spraw, aby wszyscy grzesznicy uznali swoją winę i przyjęli dar przebaczenia, ofiarowany im w sakramencie pokuty.

L1: Duchu Święty, Ty odnawiasz oblicze ziemi, gdy mocą sakramentu namaszczenia chorych jednoczysz cierpiących ludzi z Chrystusem, który przez krzyż dokonuje dzieła zbawienia świata. Spraw, aby wszyscy dotknięci chorobą, otwarli się na przychodzącego do nich Zbawiciela.

L2: Duchu Święty, Ty odnawiasz oblicze ziemi, gdy w sakramencie święceń jednoczysz wybranych z Chrystusem, Najwyższym Kapłanem, i przez nich obdarzasz Kościół łaską odkupienia oraz nim kierujesz. Spraw, aby wszyscy biskupi, prezbiterzy i diakoni byli gorliwymi sługami słowa oraz wiernymi szafarzami sakramentów.

L3: Duchu Święty, Ty odnawiasz oblicze ziemi, gdy ludzką miłość mężczyzny i kobiety uświęcasz łaską sakramentu małżeństwa dając im udział w miłości Chrystusa i Kościoła. Spraw, aby wszyscy małżonkowie miłowali się wzajemnie i byli dobrymi sługami komunii w domowym Kościele.

L1: Duchu Święty, Ty odnawiasz oblicze ziemi, gdy gromadzisz Kościół na sprawowanie i adorację Eucharystii, przez którą umacniasz jego jedność z Chrystusem w słowie, ofierze i uczcie. Spraw, aby wszyscy członkowie naszej wspólnoty z głęboką wiarą i gorącą miłością uczestniczyli w każdej niedzielę we Mszy Świętej.

P: Bądź uwielbiony, Duchu Święty, w niezwykłym dziele odnowy oblicza ziemi, którego nieustannie dokonujesz. Otwieraj nasze serca na zbawczą obecność Chrystusa i prowadź nas do najlepszego Ojca, od którego wszystko pochodzi i do którego wszystko zmierza, któremu cześć i chwała na wieki wieków. Amen.

Śpiew: *Stwórz o mój Boże we mnie serce czyste i odnow we mnie moc Ducha*

Eucharystia

P2.: Panie Jezu, dziękujemy Ci za Twoją obecność w Najświętszym Sakramencie; za to, że jesteś z nami i jesteś dla nas. Chcemy podziękować Ci za wszystkie dary, które przynosisz nam w Sakramentach. Pragniemy przede wszystkim umocnić naszą wiarę w prawdę, że w liturgii urzeczywistnia się najbardziej wewnętrzne współdziałanie Ducha Świętego i Kościoła; że Duch komunii zawsze pozostaje w Kościele i dlatego Kościół jest wielkim sakramentem Boskiej komunii. Pragniemy szczególnie gorąco podziękować Duchowi Świętemu, który w liturgii „jest wychowawcą wiary Ludu Bożego, sprawcą cudownych dzieł Bożych, jakimi są sakramenty Nowego Przymierza” (KKK 1091).

Modlitwa w ciszy

L1: *Z Katechizmu Kościoła Katolickiego*: „W liturgii Duch Święty jest wychowawcą wiary Ludu Bożego, sprawcą "cudownych dzieł Bożych", którymi są sakramenty Nowego Przymierza. Jest pragnieniem i dziełem Ducha w sercu Kościoła, abyśmy żyli życiem Chrystusa Zmartwychwstałego. Gdy spotyka On w nas odpowiedź wiary, którą wzbudził, urzeczywistnia się prawdziwe współdziałanie; przez nie liturgia staje się wspólnym dziełem Ducha Świętego i Kościoła. W tym sakramentalnym udzielaniu misterium Chrystusa Duch Święty działa w taki sam sposób jak w innych czasach ekonomii zbawienia: przygotowuje Kościół na spotkanie z Jego Panem, przypomina i ukazuje Chrystusa wierze zgromadzenia, uobecnia i aktualizuje misterium Chrystusa swoją przekształcającą mocą, a wreszcie jako Duch komunii jednoczy Kościół z życiem i posłaniem Chrystusa.” (KKK1091, 1092)

P2: Eucharystia jest sakramentem, dzięki któremu Ciało Chrystusa narodzone z woli Ojca pod tchnieniem Ducha Świętego z Maryi Dziewicy staje się naszym pokarmem. W nim chrześcijanie mają dostęp do liturgii nieba, czyli do więzi, jaka istnieje między Synem i Ojcem w Duchu Świętym. Prośmy więc Boga o łaskę coraz głębszego rozumienia tego misterium, prośmy Ducha Świętego o wszelkie dary, dzięki którym nasze życie będzie przeniknięte wiarą, nadzieją i miłością.

Śpiew: Zbliżam się w pokorze

L1: *Z Katechizmu Kościoła Katolickiego*: "Najświętsza Eucharystia dopełnia wtajemniczenie chrześcijańskie. Ci, którzy przez chrzest zostali wyniesieni do godności królewskiego kapłaństwa, a przez bierzmowanie zostali głębiej upodobnieni do Chrystusa, za pośrednictwem Eucharystii uczestniczą razem z całą wspólnotą w ofierze Pana. Eucharystia jest "źródłem i zarazem szczytem całego życia chrześcijańskiego". Inne zaś sakramenty, tak jak wszystkie kościelne posługi i dzieła apostołstwa, wiążą się ze świętą Eucharystią i do niej zmierzają. W Najświętszej bowiem Eucharystii zawiera się całe duchowe dobro Kościoła, a mianowicie sam Chrystus, nasza Pascha. Eucharystia oznacza i urzeczywistnia komunie życia z Bogiem i jedność Ludu Bożego, przez które Kościół jest sobą. Jest ona szczytem działania, przez które Bóg w Chrystusie uświęca świat, a równocześnie szczytem kultu, jaki ludzie w Duchu Świętym oddają Chrystusowi, a przez Niego Ojcu. Eucharystia jest więc streszczeniem i podsumowaniem całej naszej wiary." (KKK1322 - 1327)

Chwila ciszy

L2: *Z katechezy biskupa Wacława Świerżawskiego*: „Msza jest źródłem naszej świętości: do istoty liturgii obok czci oddawanej Bogu należy bowiem fakt uświęcającego działania

Chrystusa. Tam, gdzie się sprawuje Msza święta, obecny zmartwychwstały Pan d z i a ł a: promieniuje Świętością, przekazuje swoją świętość. Tylko ten człowiek, który uczestniczy w świętości Chrystusa, oddaje Bogu należny kult. Bo oddawać chwałę Bogu to po prostu czynić to, co jest życiowym zadaniem człowieka. Wielu nie wie, po co żyje na świecie. Wielu pyta o sens istnienia i nie znajduje odpowiedzi. A człowiek żyje po to, aby Boga znał, czcił, służył Mu i tak przez to życie przeszedł, by mieć kiedyś szczęście zobaczyć Go „takim, jakim jest”.

Mamy przystęp do Boga dzięki zjednoczeniu z ukrzyżowanym Chrystusem, który pozostał z nami w Eucharystii. Ukrył się pod postaciami chleba i wina z całą mocą swej męki i zmartwychwstania. W naszym kościele symbolika tego misterium jest bardzo czytelna: na ołtarzu leży Chleb, którym się karmimy, a nad ołtarzem – duży krzyż, który jest drogą do Ojca. Hostia, krzyż i Ojciec, osiągalny przez Jezusa Chrystusa w Duchu Świętym.

Kiedy więc przychodzimy na Mszę świętą i słyszymy „To czyńcie na moja pamiątkę”, prosimy: Panie, daj nam zrozumieć to wielkie misterium, jakie się tutaj na naszych oczach dokonuje, gdy poprzez obrzęd sakramentalny uobecniaś nam siebie i bierzesz nas niejako za rękę, aby mocą swojej krwi wprowadzić nas tam, gdzie są „rzeczywistości, których nie widzimy.” W tę rzeczywistość wprowadza nas wiara dzięki zasłudze krwi Jezusa. Dlatego, kiedy idziemy na Mszę świętą, pobudzamy i ożywiamy naszą wiarę. Bo mocą tej wiary, przez zasługę Jezusa Chrystusa, w Jego śmierci i zmartwychwstaniu jesteśmy przenoszani na „drugą stronę”: żyjąc na tej ziemi, zaczynamy żyć już po „tamtej stronie”, w „ziemi obiecanej”, w domu Ojca. Co za wspaniała perspektywa, która nadaje sens naszemu życiu!”

(Eucharystia, str. 21-28)

Chwila ciszy

Śpiew: *W swe ramiona mnie weź*

P2: Dziękując Bogu za dar Eucharystii, rozważmy teraz wspólnie w modlitwie różańcowej tajemnicę ustanowienia sakramentu Eucharystii podczas Ostatniej Wieczerzy:

Dziesiątek różańca

L1: *Z Katechizmu Kościoła Katolickiego*: „Sposób obecności Chrystusa pod postaciami eucharystycznymi jest wyjątkowy. Stawia to Eucharystię ponad wszystkimi sakramentami i czyni z niej "jakby doskonałość życia duchowego i cel, do którego zmiierzają wszystkie sakramenty". W Najświętszym Sakramencie Eucharystii "są zawarte prawdziwie, rzeczywiście i substancjalnie Ciało i Krew wraz z duszą i Bóstwem Pana naszego Jezusa Chrystusa, a więc cały Chrystus". "Ta obecność nazywa się «rzeczywista» nie z racji wyłączności, jakby inne nie były «rzeczywiste», ale przede wszystkim dlatego, że jest substancjalna i przez nią uobecnia się cały Chrystus, Bóg i człowiek". Przez przemianę chleba i wina w Ciało i Krew Chrystusa staje się On obecny w tym sakramencie. Ojcowie Kościoła zdecydowanie potwierdzali wiarę Kościoła w skuteczność słowa Chrystusa i działania Ducha Świętego dla dokonania tej przemiany.” (KKK, 1374-5)

Istnieje głęboki sens w tym, że Chrystus chciał pozostać obecny w swoim Kościele w ten wyjątkowy sposób. Skoro w widzialnej postaci miał On opuścić swoich, to chciał dać nam swoją obecność sakramentalną; skoro miał ofiarować się na krzyżu dla naszego zbawienia, to chciał, byśmy mieli pamiątkę Jego miłości, którą umiłował nas aż "do końca", aż po dar ze swego życia. Istotnie, będąc obecny w Eucharystii, pozostaje On w tajemniczy sposób pośród nas jako Ten, który nas umiłował i wydał za nas samego siebie. Pozostaje obecny pod znakami, które wyrażają i komunikują tę miłość.” (KKK, 1380)

Chwila ciszy

L2: *Z katechezy biskupa Wacława Świerżawskiego:* „Wszystko, co sprawowane jest na ołtarzu przez kapłana mocą Chrystusa, czy przez Chrystusa poprzez narzędzie-kapłana, to jedno wielkie misterium. Wiemy już, że misterium ma strukturę symbolu: przez to, co widać, trzeba sięgać do tego, czego nie widać. Cóż to jest ta Wielka Niewiadoma tajemnicy Eucharystii, którą pragniemy poznać? Streszczają ją słowa aklamacji. Kiedy kapłan mówi: „Oto wielka tajemnica wiary”, wierni zgromadzeni w kościele odpowiadają: „Głosimy śmierć Twoją, Panie Jezu, wyznajemy Twoje zmartwychwstanie i oczekujemy Twego przyjścia w chwale”. Oto treść owej niewidzialnej rzeczywistości sakramentu Eucharystii.

Wyznajemy przez to, że jesteśmy świadomi, że na naszych oczach, dzisiaj, teraz zmartwychwstały Chrystus dzięki zasłudze śmierci na krzyżu zagarnia nas wszystkich i prowadzi do Ojca. Uczestnictwo w sakramencie Eucharystii jest zaś naszym przejściem od grzechu do świętości.

Ale to jeszcze nie wszystko. Określenie „wielka tajemnica wiary” przypomina, że wiara, którą mamy w sobie, ma właściwą strukturę: składa się z naszego przeświadczenia, z udziału naszej wolnej i świadomej woli, oraz z łaski. Wiara ma więc podobną budowę jak misterium, o którym przed chwilą mówiliśmy. Jest wyznawana na zewnątrz, formułujemy ją w słowach, ale równocześnie wtedy, kiedy wyznajemy naszą wiarę publicznie w słowach i czynach, dokonuje się w nas to samo misterium, które jest sprawowane w Eucharystii: dokonuje się w nas śmierć dla grzechu i odbywa się w nas sąd Boży. Bóg sądzi nas i Bóg swoją mocą nas wskrzesza i wprowadza razem z Chrystusem na prawicę mocy Bożej. Już na tej ziemi! Wiara bowiem to nie formuły, to nie tylko akceptacja dogmatów i wyznanie treści ujętej w Skład Apostolski: wiara to zetknięcie się z żywym Bogiem! A kto chce dotknąć żywego Boga, musi umrzeć i zmartwychwstać. Dlatego wiara nasza jest śmiercią i zmartwychwstaniem w Chrystusie.” (Eucharystia, str. 175-179)

Śpiew: Podnieś mnie Jezu i prowadź do Ojca

P2: Dziękując Bogu za dar Najświętszej Eucharystii, „Dynamicznej Pamiątki”, w której uobecnia się Pascha Pana naszego Jezusa Chrystusa, módlmy się wspólnie słowami Litanii do Najdroższej Krwi Chrystusa Pana:

Kyrie, elejson. Chryste, elejson. Kyrie, elejson.

Chryste, usłysz nas.

Chryste, wysłuchaj nas.

Ojcze z nieba, Boże, **zmiłuj się nad nami.**

Synu, Odkupicielu świata, Boże,

Duchu Święty, Boże,

Święta Trójco, Jedyny Boże,

Krwi Chrystusa, Jednorodzonego Syna Ojca Przedwiecznego, **wybaw nas.**

Krwi Chrystusa, wcielonego Słowa Bożego,

Krwi Chrystusa, nowego i wiecznego Przymierza,

Krwi Chrystusa, przy konaniu w Ogrójcu spływająca na ziemię,

Krwi Chrystusa, tryskająca przy biczowaniu,

Krwi Chrystusa, brocząca spod cierniowej korony,

Krwi Chrystusa, przelana na krzyżu,

Krwi Chrystusa, zapłato naszego zbawienia,

Krwi Chrystusa, bez której nie ma przebaczenia,

Krwi Chrystusa, która poisz i oczyszczasz dusze w Eucharystii,
Krwi Chrystusa, źródłu miłosierdzia,
Krwi Chrystusa, zwyciężająca złe duchy,
Krwi Chrystusa, męstwo Męczenników,
Krwi Chrystusa, mocy Wyznawców,
Krwi Chrystusa, rodząca Dziewice,
Krwi Chrystusa, ostojo zagrożonych,
Krwi Chrystusa, ochłodo pracujących,
Krwi Chrystusa, pociecho płaczących,
Krwi Chrystusa, nadziejo pokutujących,
Krwi Chrystusa, otucho umierających,
Krwi Chrystusa, pokoju i słodyczy serc naszych,
Krwi Chrystusa, zadatku życia wiecznego,
Krwi Chrystusa, wybawienie dusz z otchłani czyśćcowej,
Krwi Chrystusa, wszelkiej chwały i czci najgodniejsza,

Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata, **przepuść nam, Panie.**
Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata, **wysłuchaj nas, Panie.**
Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata, **zmiłuj się nad nami.**

K: Odkupiłeś nas, Panie, Krwią swoją.
W: I uczyniłeś nas Królestwem Boga naszego.

Módlmy się:

Wszechmogący, wieczny Boże, Ty Jednorodzonego Syna swego ustanowiłeś Odkupicielem świata i Krwią Jego dałeś się przebłagać, daj nam, prosimy, godnie czcić zapłatę naszego zbawienia i dzięki niej doznawać obrony od zła doczesnego na ziemi, abyśmy wiekuistym szczęściem radowali się w niebie. Przez Chrystusa, Pana naszego.

W: Amen.

P2: Panie Boże, dziękujemy Ci za wszelkie dary, którymi obdarzyłeś nas podczas tej wspólnej modlitwy. Szczególnie dziękujemy za dar Eucharystii i za umocnienie naszej wiary w Twoją obecność w sakramentach, dzięki którym udzielane jest nam życie Boże.

Śpiew: *Chleb niebiański dał nam Pan (Hymn etiopski)*

Modlitwa na Rok Wiary

P: Zbawicielu świata, dziękujemy Ci za dar wspólnej modlitwy i adoracji. Przy Tobie rośnie nasza wiara, umacnia się nadzieja, rozpala się miłość. Kończąc naszą wspólną modlitwę, gorąco prosimy Cię o pomnożenie naszej wiary. Spraw, aby nasza wiara stawała się coraz mocniejsza i aby coraz bardziej przemieniała nasze życie. Po tej modlitwie pozostaniemy na dłuższej adoracji w ciszy.

L1: Panie Jezu, Synu Boga żywego, przymnóż nam wiary w Twoje słowo, w którym ukryta jest prawda i w którym Ty sam jesteś obecny. Otwórz nasz umysł i serce, abyśmy uważnie słuchali słów Ewangelii i gorliwie poznawali Twoją naukę, przekazywaną przez Kościół. Ześlij na nas swego Ducha, aby doprowadził nas do całej prawdy.

Śpiew: *Panie, przymnóż nam wiary.*

L2: Zbawicielu świata, przymnóż nam wiary w Twoje zbawcze działanie w sakramentach świętych i Twoją obecność pośród nas w znaku chleba. Niech nasza wiara objawi się w chętnym przychodzeniu na adorację i pełnym zaangażowaniu w przeżywanie sakramentów, szczególnie Eucharystii.

Śpiew: *Panie, przymnóż nam wiary.*

L3: Jezu, Synu Maryi, przymnóż nam wiary w Twoją obecność w nas samych i w innych ludziach. Nie pozwól nam zapomnieć o Twoich słowach: „Cokolwiek uczyniliście jednemu z najmniejszych, Mnieście uczynili”. Dodaj nam siłę, abyśmy służyli Ci w ludziach, do których nas posłałeś.

Śpiew: *Panie, przymnóż nam wiary.*

P: Przyjmij, miłosierny Jezu, naszą pokorną modlitwę o pomnożenie wiary. Niech ona kształtuje całe nasze życie i doprowadzi nas do Ciebie. Który żyjesz i królujesz na wieki wieków. Amen.

Śpiew, np.: *O mój Jezu w Hostii utajony.*

Adoracja w ciszy.